

În repetare surdă

Alina Drăgan

În repetare surdă
Viața încheagă în
Mine,
Noți de băta de
Inimi,
Înviforate-n umbră...
Și știu, mă chem
De departe,
Cu ecourile pierdute
În cea mai sumbră
Eternitate în care
Mi-am trezit brusc
Fericirea care se
Îmbăta cu propriul
Lapte...
În repetare surdă,
Mai fac un pas
Spre ceea ce se cheamă
Prezentul
Din mine
Spre unica lumină
În care mă pierdusem
Odată, orbită de iubire,
Însă în care am
Știut că
Mă voi regasi,
Ca-n aceeași vapaie
Voluptoasă de a fi...
Mă întrerupe numai
Gândul,
Căci curg neîncetat
În tumultul de vers
În care zâmbesc, plâng,
Trăiesc, dansez
Și scald stelele
Care din ochi
Îmi cad râzând...
Note de ceară pe
Portative vesele și
Triste își aprind
Muzica în harpe și
Clape de pian
Întinse până

La limita în care muzica
Se întâlnește cu tăcerea,
Contopindu-se...
Și atunci
Totul devine irepetabil,
Ca și clipele
Pe care le
Petrec cu
Versul acela care-mi
Pare irecuperabil,
Însă e mai aproape
Ca niciodată de condeiul
Inefabil...